

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An Albertus in posito casu absolvi possit à peccato reservato, in
quod, arma ad Turcas deferendo, spe, & prætextu publicati Jubilæi incidit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

361

Ad 3. Q. Videtur Albertum prætextu & spe Bullæ, ac absolutionis obtinendæ peccantem non posse vigore promulgatæ Bullæ absolvi à censura, quam ita incurrit; idque idè.

Primò; quia indignus est privilegio, ejusque amissionem meretur, qui eo abutitur, ut arguit Covarr. l. 2. var. c. 20. nemòque debet ex proprio suo dolo commodum reportare.

Secundò, quia mens Pontificis privilegium concedentis non est, præbere occasionem, & incitamentum ad peccata committenda, sed potius remedium suppeditare ad ea tollenda.

Tertiò, qui spe veniæ, & immunitatis alterum in Ecclesia occidit, non gaudet immunitate Ecclesiastica: ergo à pari, qui spe privilegii delinquit, non gaudet privilegio. His non obstantibus.

Communis & verior opinio teste Th. Sanch. l. 4. cap. 54. n. 18. & Viva q. 11. a. 3. affirmat Albertum spe Bullæ, & confidentia obtinendæ absolutionis delinquentem posse absolvi, & gratiæ concessæ participem fieri, si delictum suum confiteatur adhuc intra tempus in Bulla ad lucrandum Jubilæum determinatum. Ratio est, quia facultas absolvendi in dicta Bulla concessa se extendit, seu respicit

assignatum tempus Confessionis debito modo peragenda: ergo si tunc, quando confitetur, nullum ponit obicem, præstatque præstanda, potest, ac debet absolvi, præsertim cum circumstantia temporis non sit necessariò exponenda, ut habet communis cum S. Thom. in 3. sent. dist. 37. a. 7. q. 2. Unde nullus Confessarius per se tenetur interrogare pœnitentem, quo tempore peccaverit.

Secundò, quia peccare confidentia, & spe impunitatis non excludit peccantem à participatione privilegii, & gratiæ, quam Princeps concedit, & expressè, ac explicitè non limitat, siquidem privilegium, in nullius damnum, aut præjudicium redundans, sed ad spirituales omnium lætitiæ concessum, latè accipiendum est, favores enim convenit ampliari. Imò defacto multi ex fidelibus peccant spe veniæ obtinendæ, nec tamen propterea incapaces redduntur absolutionis, multique Clerici sub confidentia, & spe, quòd à Judice laico non sint puniendi, gravia patrant delicta, & suis utuntur exemptionibus, ac privilegiis nulla ratione habita, an ante illorum concessionem peccaverint, vel postea: ergo non est, cur non possit pariter absolvi ille, qui peccat prætextu Bullæ & spe Indulgentiæ obtinendæ, cum peccare spe veniæ non sit circumstantia mutans speciem, imò potius minuens quàm

quàm aggravans, ut probat Cajetan. 2. 2. q. 121. a. 2. cùm sit de fine bono. Neque ob stare videntur rationes in contrarium adductæ.

Ad 1. enim R. ea non procedere in foro conscientie, ubi solummodo attenditur dolor, & contritio requisita de omnibus commissis peccatis pro eo tempore Confessionis peragendæ, pro quo absolvendi conceditur facultas: hæc autem in posito casu non est solum ad tempus concessionem antecedens, sed etiam subsequens, si quidem Bulla omne tempus complectitur ipsum actum absolutionis antecedens, ut adeò vi Bullæ possit absolvi quis cumque, qui in Excommunicationem incidit, usque ad illud ultimum tempus, quod in Bulla determinatur, & exprimitur. Neque ex eo, quòd privilegio abutens mereatur ejus amissionem, sequitur eum illud amittere ipso facto. Et licet fraudem, dolumque nulli suffragari velis, penitentia tamen de fraude, & dolo vel maximè prodest; peccatum enim non ex se, sed ratione impœnitentiæ, ac perseverantiæ irremissibile dicitur; hoc autem non contingit in posito casu, cùm Albertus non animo perseverandi, sed confitendi, & absolutionem obti-

nendi in dictam censuram incidit.

Ad 2. R. etsi intentio Pontificis non sit, occasionem, aniamque præbere delinquendi, si tamen quis per accidens eam ex Bulla arripiat, non propterea à concessa in Bulla gratia excludendus est, nisi id clare, expressèque exprimat, sic multi ex Divina misericordia, & benignitate, quâ peccatoribus, quamprimum resipuerint, veniam pollicetur, occasionem arripiunt delinquendi, nullus tamen tam grande peccatum committit, cujus remissionem, si de illo verè doleat, à Deo non obtineat, quia scilicet licet peccare spe veniæ obtinendæ malum sit, non tamen excludit sic peccantem à lege veniam peccati concedente.

Ad 3. R. n. conseq. & parit. disparitas est, quòd homicidium in Ecclesia, vel ejus Cœmeterio commissum, sit unum ex criminibus à jure exceptis *C. fin. h. tit. c. si quis 5. de homic. & Constit. Gregor. XIV. quæ proin crimina delinquentem sacro privant Asylo; nihil autem tale ponitur fuisse expressum, vel exceptum in præfata Bulla concessi Jubilæi.*

Ddd 3

AD